

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 294-295.

Σάπρος  
Νιούχαιος

Υπό Legrand περιγράφεται ἐνθ' ἄνωλ. (ἀρ. 942) τό βιβλίον:  
 « ὉΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕΓΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΑΠΑΞΑΝ Ἡ-  
 μερονύτιον Ἀουλουδίαν, τὰ Τροπάρια καί Χονλαίμια τοῦ  
 Τριωδίου, καί πεντηκοσταρίου, καί τῶν ΙΒ' μηνῶν. Περὶ  
 πλέον τόν Παρακρητικόν κανόνα τῆς Θεολόμου, τοὺς Οἶ-  
 κους μετὰ τῆς Μελαλήψεως, τόν Ἀναθισλον ἕμνον εἰς τὸν Ζωο-  
 ποιόν Σιλαρόν, καί Πασχάλιον ἐλῶν γ', τό ἑρπύλλον Σύμβολον,



τῶν Χρονολογίαν τῶν Ἀγίων, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα, ὡς ἐν τῷ Πί-  
 ραι φαίνονται. Νεωσί μεταλωπιδί, καὶ μετα' ηγεσίως ἐπι-  
 μελείας Λορδωδέν. 1778. ΕΝΕΤΙΗΣΙ, ἀψοή. Παρά Νεω-  
λάτῳ τῷ Λάτῳ. Con Licenza de' Superiori. >>

Σχ. 12. Σχ. 3' + 8 ἀν. ἀρ. + 744.

Ἐν Σχ. 3' ἔρηται:

« ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ ὅτι τὸ ἀνωθεν σύμβολον τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου συνηριθμῶν τοῖς ἄρχαι-  
 οτάτοις χειρογράφοις σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου βιβλιοθήκῃ καὶ σύμφωνον  
 εὐρεθῶν, γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῇ γυνῶμῃ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο  
 τυπωθῆναι. Τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλοις διακρίσσει κατὰ τὴν  
 φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν. Τοῦτο δὲ ἀπκράλλαστον καὶ τοῦ Ἰ. Μοσχολοβίτς  
 τυπωθέντος ὡς ἐστὶ γυνῶμῃ ἠγαυῶσαι προστέθει. >>

